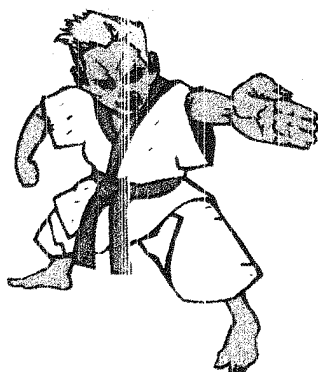
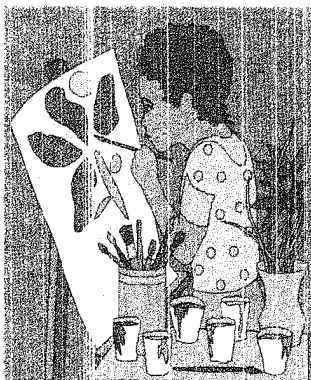

סיום החופש ותחילת הלימודים

16.8.98

כמה מילים לסוף שנה ופרידה

ברוכים הבאים לכל המסובים
איך זה קורה – כל שנה
שאנחנו מופתעים כמה מהר זה בא
המסיבה לכיוון השנה ומכתה ג' הפרידה.
שוב פה על הדשא בבריכה בדיוק כמו
בשנה שעברה יושבינו הורים אחים בני נחלים
והפעם מילדי ברוש נפרדים, ופעילות של שנה מסכמים.
שיחות חוגים וסתם משחקים
מילאו את זמננו בנחלים.
בשיחות זיכרנו על הקורה במעין, בארץ ובעולם.
זיכרנו על אק" נוכל ליצור אווירה בתלתון
כך שרק נדבר על מורג ואפשר ויכול ורוצה
ושכל אחד יהיה הנמיר מרוצה.
בחוגים למדנו לבשל לטייל, לרקוד ולנוע,
בספריה להתמצא ובספורט להינות מהמשחק, ובחימר ליצור.
בג'ודו להלחם ועל סוסים לרכב,
עם אילנה ישמחה, אמירה, אילנה ומרים, אורי ואח"כ יניב ודגנית,
לכולנו תודה נאמר על שהשקעתם מרצונכם וזמנכם
ואותנו העישרתם.
יצרנו תלתון פעיל ועובד ואנחנו כולנו תקווה
שכך גם יתיה בשנה הבאה.
היום אנו נפרדים מ- 12 ברושים שכאן אתנו נמוצאים
ועוד שניים שבחול מטיילים, סה"כ 14 ילדים בוגרים
שמאותנו משתחררים ואל חופית והביתה עוברים.

סיום עונת הריקודים

לפני כ- 3 שבועות סיימנו את עונת ריקודי שנות השישים וחשבנו שחשוב

לטפר מה ואיך היה.

ההחלה - בעונת חגי ראש השנה. אנחנו חודשים, לא יודעים ובכל פעם לומדים דברים

חדשים.

במסיבות הראשונות מגיעים מעטים אבל בכל פעם אנחנו גדלים.

עד למסיבה לכבוד השנה האזרחית, כבר היינו צריכים להגיד לאנשים כי אין יותר מקום.

כלומר היינו "מלאים". שמעם של ריקודי שנות השישים אצלנו היה לשם דבר באיזור ואף עד

הקריות, בצד השני של חיפה, הגיע.

הסתמנו אצלנו לקוחות קבועים שנהנו מהדג"י שלנו, מהאוכל שאנחנו נותנים ומהייחס

שהלקוח מקבל.

אנחנו היינו צריכים ללמוד מה זה לשרת אנשים מבחון, והאמרה שהלקוח תמיד צודק

הפכה למשפט מפתח. התגבש צוות שהוביל את הנושא. התורמים למדו ליהנות ולשלב

ריקודינו בעבודה.

בסיכום אפשר לומר שראינו שיש על מה לדבר בנושא מסיבות - ריקודים. יש מה לעשות

ובהחלט כדאי להמשיך.

בשנה הבאה ברצוננו להפעיל מסיבות בנושאים שונים, וכל שבוע.

כמובן שהפעילות הזו תדרוש יותר עזרה של הציבור - בתורנות, גם בשעות

שהן לא כל כך נוזות. מכאן גם יוצאת הבקשה למי שמעוניין להצטרף לצוות

העובדים בסווינג - אפשר לפנות לעדנה.

לסיכום - היה טוב ונקווה ליותר טוב בעונה הבאה.

רשמה בשם צוות הסווינג

עדנה זינגר

ביום א' נערך מפגש בני גיל הזהב לסיום עונת המפגשים
ולציון סיום תפקידה של עדנה.
בהמשך, שותיים מהברכות והתוזות שהורעפו על עדנה בארוע.

סיפורים על עדנה

פעם הוא סגול ופעם כחול, לעתים אדום ולעתים כתום גזר - ולפעמים
לבן פלטינה.
אבל הוא תמיד אותו הראש - ראשה של עדנה. יש לו רעיונות רבים לראש
זה ויש בהמשכו גם גוף עגלגל ורגלים וידיים בריאות אשר יודעים ביחד
לבצע את אלה הרעיונות.
עדנה פה ועדנה שם.
אם אין ועדת עבודה - ישנה עדנה.
אם חסרות ידיים בסווינג שנות השישים, או ב"מעין הפקות ויזמות" או
ב"הפנינג ירידים" - ישנה עדנה.
עדנה מגדלת תלתונים של בני שש וכתחביב מאמצת תלתונים של בני
שבעים וחמש.
מארגנת טיולים, דואגת לכל הפרטים - שלא יהיה קשה מדי ושיהיה נוח
לבני "חלתון הזהב".
אם נתקלת בקושי כל שהוא, אם לא מצאת שפה משותפת עם בעלי
המלאכה בבית או בגינה - פנית אל עדנה ובלי משים הבעיה נפתרה.
ועל זאת - עדנה - התודה והברכה.

עכשיו אספר לכם סיפור שתחילתו בנכד שלי, חייל-חובש בסירת
תותחנים - וסופו - סבלנות...
את גית התותחן בזכרון כולכם מכירים. מדי פעם נערכות שם פעילויות
וטקסונים של התותחנים ולפני כל פעילות באים חיילים מספר לכמה ימים
להכין את המקום. ובין אלה היה פעם נכדי - אודי.
ערב אחד אני מקבלת טלפון מאודי מבית התותחן: סבתא - אני בא
מאוחר בלילה לישון אצלך, אבל קבלתי רשות לכך רק אם תהיי אחראית
להשכנה שלנו.
טוב, אמרתי, העקר שתבוא. ובלבי הודיתי לצ.ה.ל על שהינו בוטח עדיין
בסבתות ומגייס אותן לשורותיו.
אודי בא. נשיקות חבוקים ואז: סבתא, ההשכמה שלנו בשעה 5.00
בבוקר. טוב, אנו אני מגויסת - אין לסרב פקודה. אבל מה פרוש "השכמה
שלנו" הרי רק אודי בא לישון אצלי. לא מובן!

← המשך

ב- 5.00 בבוקר שנינו רדומים ליד הטלפון עם רשימת מספרי הטלפון של החברים - ואני שואלת: למי צריך לעשות השכמה? יש פה עוד חיילים שיש להם סבותות במעין צבי? והנכד עונה: ישנים פה הרס"ר של בית התותחן ועוד שני חיילים. ואל מי לחייג, לאיזו משפחה? לאן הם שייכים? אני שואלת. אני יודע? עונה אודי, אמרו לי לחייג לתלתון של עדנה. שטויות, אודי, זו טעות! התלתון של עדנה הינו בית ילדים!
לא סבתא - בפרוש אמרו לי התלתון של עדנה.
אוי ואבוי, על איזו תסבוכת עליתי כאן. רס"ר, חיילים, תלתון של עדנה בלילה, מנה עושים? אך שטויות. נחייג תלתון "נחלים" או "חופית" ובוודאי לא תהיו תשובה, הנכד וודאי התבלבל...

ומחייגינו... ומי עונה - הרס"ר. אלהים אזיריכו איפה דיוד? אבל די. שפתי חתומות. לא אגלה סודותיה של עדנה...
ובארוחת הצהרים של אותו יום פוגשת אותי עדנה בחיך רחב: נו, היה לך בקור - הנכד שלך ישן אצלך? ומניין את יודעת, שואלת אני, והיא עונה: הרס"ר נויפר לי. שוב הרס"ר ושוב התלתון ושוב עדנה ושוב בלילה...
ומה מסתבר? -
עדנה אמצה את "בית התותחן" ופתחה את דלתות התלתון לרווחה
נוסף לבני השש
ונוסף לבני השבעים וחמש
גם לחיילי צ.ה.ל העייפים שיבואו אליה להתאושש.

בכל אשר תלכי - תמשיכי עדנה בפעילותך הברוכה.
כה לחי ולהתראות.

פנינה זרמי

לעדנה יקרה וחביבה על כולנו
לא יאומן שאת עוזבת אותנו
היות כמו אמא, חברה מקשיבה
שופעת רעיונות, פותרת בעיה
חיוך מדליק, מילה טובה, עיצה ודאגה חמה
צעירה לנצח - פעם בלונדינית ופעם תפוזינה
... איזה צבע אחר בשבילך ג'נט הכינה?

איוגנת טיולים משגעים - לא נשכחים
למרות צביטות פה ושם לא מוותרים
(גם היינו אז קצת יותר צעירים!)
חוויות של צחוק ושל הנאות יפיפיות
איך בלעדיך היינו רואים את כל המקומות

והמפגשים שאת זקוקית יזמתן
אנשים מענינים למועזון הזמנתן
וכשהנקיון כבר כאב לנו בגב ובברכיים
שלחת לנו (והיה קושי!) עזרה כל שבועיים

עוד ועוד היה אפשר למנות
את המעשים היפים והכוונות הטובות
ואם לא תמיד הבענו והערכה
דעי לך עדנה'לה שכל החבורה
ממש מהלב אומרים לך תודה
חן-חן וכל הכבוד לך עדנה

מאחלים לך במעשיך והחדשים הצלחה
(אולי את סתם זקוקה לקצת מנוחה!?)
בוודאי תימצא מחליפה נחמדה
גם אותה נקבל ברצון וברכה

אז עדנה'לה ברכה חמה, חיבוק ונשיקות
בשם הקשישים והקשישות

קרין בראון